

[Justitsministeren]

af de betalingsbestemmelser, vi har i forslaget. Der vil i forbindelse med en række af de gebyrer og de områder, som vi her taler om, næppe være tale om nogen egentlig adfærdsregulering.

Jeg har imidlertid forstået finansministerens opfattelse sådan – og det er det, jeg erklærer mig enig i – at man skal søge at føre gebyrområdet derover, hvor det bliver adfærdsregulerende. Det er imidlertid klart – det var også det, der lå i betragtningen om, at det er et langt, sejt træk – at det er en proces, der ikke kan gennemføres fra år til år i betragtning af omfanget af det samlede provenu, der her indkommer til statskassen, og som jo er en ikke uvigtig del af indtjeningsmulighederne. Det var i det lys, min enighed med finansministeren skulle ses, og det er også det, jeg opfatter at han har udtalt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Justitsministeren kunne have undgået den skrækelige faldgrube at tro, at SF kom med nye ideer, hvis justitsministeren havde kendt sit eget lovforslag og alle punkterne; men der er mange punkter, det indrømmer jeg, og det kan være vanskeligt at overskue, og så tror man, at det er nye ideer, når man hører dem omtalt.

Jeg går egentlig på talerstolen, fordi jeg godt vil gentage, at jeg synes, der er baggrund for en konkret behandling i udvalget af disse gebyrer og takster, eller hvad man nu vil kalde dem. Jeg har fået det indtryk af nogle af ordførerne, og også af justitsministeren, at det var sådan en slags take it or leave it-forhandlinger; vi måtte tage det, som det er, nu bliver det lovfæstet, og dermed færdig, men jeg lagde alligevel mærke til, at justitsministeren af venlighed over for hr. Arne Melchior – jeg venter ikke tilsvarende venlighed – dog accepterede, at man kunne drøfte det dér med navneskiftet.

Derfor imødeser jeg, og SF vil arbejde for, at vi får en konkret drøftelse af de enkelte punkter. Jeg kan som sagt tiltræde det allermeste af det, men der er nogle åbenlyse urimeligheder, som jeg synes man skulle benytte lejligheden til at få fjernet. Jeg har også indtryk af, at andre ordførere – ikke mindst hr. Arne Melchior – deler den opfattelse.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Gert Petersen forstod mig fuldstændig ret, fordi jeg viste den venlighed, som hr. Gert Petersen kalder det, den imødekommenhed over for hr. Arne Melchior, at jeg sagde, at der her var tale om et område inden for lovforslaget, hvor jeg selv har peget på behovet for en ændring af det, der indgår i forslaget, og det er det, som jeg er parat til at drøfte med hr. Arne Melchior i det videre forløb.

Men det er rigtigt, at hr. Gert Petersen ikke skal forvente den samme imødekommenhed, fordi der er én væsentlig forskel på hr. Gert Petersen og hr. Arne Melchior, og det er, at det parti, hr. Arne Melchior repræsenterer, var med til at bære finansloven igennem og derved har et medansvar, en forpligtelse i forhold til det fælles grundlag, der er vedtaget, og som gælder for i år. Det gælder ikke på samme måde for hr. Gert Petersen.

Det betyder ikke, at jeg ikke under det videre udvalgsarbejde vil være åben og imødekommende over for en drøftelse og en diskussion, men hr. Gert Petersen skal bare ikke tro, at der er lagt op til, at vi nu flytter rundt på alle brikkerne i lovforslaget. Tanken har jo netop været, da det er hjemmelsspørgsmålet, der er det udestående problem, at sikre, at det bliver bragt i orden, men i øvrigt på det samme velkendte økonomiske grundlag, som blev besluttet i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1992.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg blev helt foruroliget, men blev dog senere beroliget. Jeg blev foruroliget, da jeg fik en fornemmelse af, at vi stod over for et statskup, at justitsministeren ikke ville have forslaget til udvalgsbehandling, det var noget, som skulle ordnes mellem ham, hr. Arne Melchior og andre af de finanslovbærende partier. Men jeg blev så beroliget senere.

Sagen er jo den, at sådan et forslag, det går i udvalg, hr. justitsminister, og i det udvalg vil SF komme med en række betragtninger og måske ændringsforslag, SF vil arbejde på at få forslaget formet på en bestemt måde og som sagt også stille sine ændringsforslag, og jeg forstod, at justitsministeren accepterer, at sådan er det.